

faae noget Saadant udført, men vil i saa Fald forelægge Loven næste Aar med det Supplement, som jeg indrømmer hører til for fuldstændig at vedømme Sagen. Jeg har gjort opmærksom paa Grunden, hvorfor jeg med Hensyn til Dampfærgerne ikke har kunnet komme tidligere med alle de Dplysninger, der ere nødvendige for nøie at overveie dette Spørgsmaal, og hvorfor jeg paa den anden Side ikke anfaae det forsvarligt at lade Sagen heroe derefter. Jeg troer, at der for denne Afskillelse af de to Momenter, hvorpaa Sagens Afgjørelse berøder, ikke kan falde nogen personlig Dabel paa mig, men jeg erkjender, at Sagen havde ligget klarere for og staaet bedre, dersom den havde foreligget fuldstændig i sin Heelhed. Nu er det min fulde Overbeviisning, at der med Hensyn til Dampfærger i dette Dieblik foreligger saa fuldstændige Dplysninger, som ønskes kunne i et Spørgsmaal som dette af reent technisk Karakter, hvor dog de fleste Medlemmer — man vil ikke kunne tage mig det ilde op, at jeg siger det — ikke kunne dømmie selvstændigt, men maae støtte sig paa Autoriteter, og saa fuldstændige, som en lovgivende Forsamling overhovedet kan og bør fordrø. Men det er først i den seneste Tid, at dette er naaet, og det er sandt, at Dplysningerne ikke have været tilstede i en saadan Tid — og heldigviis fordrø vi hos os Tid til moden Overveielse — at de Herrer Medlemmer have kunnet gjøre sig fortvøllige dermed. — Jeg kan ikke have Noget imod Wndringsforslaget, der lægger hele Ansvarret paa Regjeringen, og naar der udtrykkelig som Motiv dertil er fremhævet, at deri ligger Opfordring til at undersøge Sagen lige til sidste Dieblik, da skal jeg kun bringe i Erindring, at jeg i denne Session stadig har været i det Tilfælde at maatte værgø mig imod Anklage for ikke at have ladet det heroe ved, hvad der var tilstede, men at have anvendt min yderste Fliid for at underkaste det, der var vedtaget, fornøjet Undersøgelse og at fremkomme paa rette Sted, det vil sige for den lovgivende Forsamling, og i rette Tid, det vil sige, inden det var for seent, med de nødvendige Forslag. Jeg har gjort opmærksom paa, at selv efter at en saadan Lov er bleven vedtagen, foretages

der saadanne yderligere Undersøgelser og Berigtigelser, og jeg skal saaledes nævne, at saavidt jeg veed, har Feto med Over- og Underingeniører over 70 Teknikere i sin Tjeneste, der underkaste de af Regjeringen leverede Planer en yderligere Undersøgelse og Beregning i den mindste Detail, som da atter revideres af Regjeringens Ingeniører, saa at det vel kan antages, at Arbejderne ville blive fremmede med den største Omhu og Samvittighedsfuldhed, og at der indtil det sidste Dieblik vil blive anvendt, hvad der kan anvendes, for at tilveiebringe et saa godt og heldigt Resultat som muligt. Men det sidste Dieblik kommer, naar Linien er færdig og udført, og saa gjælder det, at man ikke søie Tid derefter skal fortryde at have anvendt Pengene derpaa og da staae imellem de to ubehagelige Alternativer, enten at lade det uhenigtsmæssigt udførte Arbejde bestaae eller at maatte kassere det. Det er lige uhyggeligt, til hvilket Resultat man end vilde komme. Den sidste ærede Taler har nu gjort opmærksom paa en anden Udvei, der mulig kunde frembyde sig, og jeg skal bemærke, at det er mig bitterligt, og under de langsommelige Forhandlinger er det mere end eengang gjort gjældende, at Täärup ikke er slaaet fast som Udgangspunkt for Sidebanen, og at det saaledes er muligt at føre Linien direkte til Fredericia og derved opnaae i det Mindste en Deel af det, der er tilstigt ved Loven. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at foruden de store Vanskeligheder, der baade paa den syenske og paa den jydske Side ville være forbundne med Togenes Medbringelse til Havet — jeg gaaer nemlig ud fra, at selve Trainene skal føres ned i Baade og føres over Veltet — hvilke Vanskeligheder ikke finde Sted hverken ved Strib eller ved Kastelsphnten, hvor man betimelig naaer det almindelige Niveau, saa er der dernæst endnu den store Vanskelighed, som det ganske vist har, at man efter endelig at være kommen op paa Høiderne, saa skal ned igjen i Erriitødalen, for dervfra atter at stige op til Fredericia, hvilket Forhold efter den aldeles foreløbige Kalkule, der er opstillet, vil medføre en Udgift af 112,000 Rd. — det er den Sum, hvortil denne Linie er anslaaet — og endelig er der ved denne Linie endnu den